

LATVIJAS REPUBLIKAS SATVERSMES TIESAS KOLĒĢIJA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV 1010

Tālrunis: 67830735, 67210274 Fakss: 67830770
e-mail: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS PAR ATTEIKŠANOS IEROSINĀT LIETU

Rīgā

2018. gada 9. augustā

Satversmes tiesas 1. kolēģija šādā sastāvā: kolēģijas priekšsēdētāja Ineta Ziemele, tiesneši Daiga Rezevska un Jānis Neimanis,

kolēģijas sēdē izskatījusi Satversmes tiesā saņemto pieteikumu par lietas ierosināšanu (ieteikums Nr. 111/2018), kuru iesniedzis [...] (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs),

konstatēja:

1. No pieteikuma izriet, ka Pieteikuma iesniedzējs lūdz Satversmes tiesu atzīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 202. panta pirmo daļu (turpmāk – apstrīdētā norma) par neatbilstošu 1998. gada 25. jūnija Orhūsas konvencijas par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (turpmāk – Konvencija) 3. panta astotajai daļai.

2. Apstrīdētā norma noteic, ka par ugunsdzēsības un glābšanas, policijas, neatliekamās medicīniskās palīdzības vai citu speciālo dienestu apzināti nepamatotu izsaukšanu – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no trīsdesmit pieciem līdz

simt četrdesmit *euro*, bet juridiskajām personām – no simt četrdesmit līdz tūkstoš četrsimt *euro*.

3. Atbilstoši Satversmes tiesas likuma 20. panta piektajai daļai, lemjot par to, vai uz saņemtā pieteikuma pamata ir ierosināma lieta, kolēģija izvērtē, vai:

- 1) lieta ir piekritīga Satversmes tiesai;
- 2) iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu;
- 3) pieteikums atbilst Satversmes tiesas likuma 18. – 19.³ panta prasībām;
- 4) pieteikums nav iesniegts par jau izspriestu prasījumu;
- 5) pieteikumā ietvertais juridiskais pamatojums vai faktisko apstākļu izklāsts pēc būtības ir mainījies salīdzinājumā ar iepriekš iesniegto pieteikumu, par kuru lēmusi kolēģija.

Turklāt saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 20. panta sesto daļu Satversmes tiesa var atteikties ierosināt lietu, ja konstitucionālajā sūdzībā sniegtais juridiskais pamatojums ir acīmredzami nepietiekams prasījuma apmierināšanai.

4. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 16. panta 6. punktu Satversmes tiesa izskata lietas par Latvijas nacionālo tiesību normu atbilstību tiem Latvijas noslēgtajiem starptautiskajiem līgumiem, kuri nav pretrunā ar Satversmi.

Tādējādi Pieteikuma iesniedzēja prasījums ir piekritīgs Satversmes tiesai.

5. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17. panta pirmās daļas 11. punktu persona Satversmē noteikto pamattiesību aizskāruma gadījumā var iesniegt pieteikumu Satversmes tiesā. Līdz ar to Pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs iesniegt pieteikumu, ievērojot konstitucionālajai sūdzībai Satversmes tiesas likuma 18. un 19.² pantā noteiktās prasības.

6. Saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 19.² panta pirmo daļu konstitucionālo sūdzību Satversmes tiesai var iesniegt ikviena persona, kura uzskata, ka tai Satversmē noteiktās pamattiesības aizskar tiesību norma, kas neatbilst augstāka juridiska spēka tiesību normai. Savukārt Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punkts kopsakarā ar 19.² panta sestās daļas 1. punktu prasa pieteikumā

juridiski pamatot, ka tieši apstrīdētās normas neatbilstība augstāka juridiska spēka tiesību normai izraisa pieteikuma iesniedzējam viņa pamattiesību aizskārumu.

Satversmes tiesa ir atzinusi, ka, iesniedzot konstitucionālo sūdzību, pieteikuma iesniedzējam visupirms jāpamato, ka apstrīdētā norma attiecas uz tādām viņa tiesībām, kas ietilpst kādu noteiktu pamattiesību tvērumā (*sk., piemēram, Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 16.3. un 22.3. punktu*). Personas pamattiesību aizskārumu Satversmes tiesas likuma izpratnē ir saprotams tādējādi, ka apstrīdētā norma rada nelabvēlīgas sekas tieši pieteikuma iesniedzējam (*sk. Satversmes tiesas 2002. gada 11. novembra lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr. 2002-07-01 3. punktu*). Personai ir jāsniedz ticams pamatojums tam, ka tiesību normas izraisītās nelabvēlīgās sekas rada tieši viņai pamattiesību aizskārumu (*sk. Satversmes tiesas 2013. gada 10. maija sprieduma lietā Nr. 2012-16-01 22.1. apakšpunktu*).

No pieteikuma un tam pievienotajiem materiāliem izriet, ka Pieteikuma iesniedzēja sievas īpašumā notikusi koku zāģēšana. Uzskatot, ka tas notiek prettiesiski, Pieteikuma iesniedzējs vairākkārtīgi uz notikuma vietu izsauca policiju. Ņemot vērā, ka Pieteikuma iesniedzējs arī vairākkārtīgi tika informēts par to, ka šāda zāģēšana nav prettiesiska, viņš, pamatojoties uz apstrīdēto normu, tika saukts pie administratīvās atbildības.

Tomēr pieteikumā nav pamatots, kādas uz Pieteikuma iesniedzēju attiecināmas pamattiesības izriet tieši no Konvencijas 3. panta astotās daļas, un kādā veidā tieši apstrīdētā norma šīs pamattiesības varētu ierobežot.

Tādējādi pieteikumā nav pamatots, ka apstrīdētā norma aizskar Pieteikuma iesniedzēja pamattiesības.

Līdz ar to pieteikums neatbilst Satversmes tiesas likuma 18. panta pirmās daļas 4. punktā un 19.² panta pirmās un sestās daļas 1. punktā noteiktajām prasībām.

Ņemot vērā konstatēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 20. panta piektās daļas 3. punktu, Satversmes tiesas 1. kolēģija

nolēma:

atteikties ierosināt lietu pēc pieteikuma (pieteikums Nr. 111/2018), kuru iesniedzis [..].

Lēmums nav pārsūdzams.

Kolēģijas priekšsēdētāja

I. Ziemele